

Mijn eerste 'nieuwe' boot

Oh ja, ik heb toch al wel een stel boten gehad, maar mijn groene Kappé, kocht ik spiksplinternieuw in Wachtebeke. Mijn doel was om een boot te kopen die ik zelf kan dragen. Er ontspannen in kunnen varen en comfort waren bijzaak, toen. En na 5 beaufort schuine wind in Haarlem, wou ik toch wel een boot die, zelfs bij zo'n weer, min of meer bestuurbaar was. Dat weekend had ik totaal geen controle meer over mijn ouwe VKN. Verschrikkelijk! Verschillende andere SKK'ers zullen dit zeker beamen.

Fier als een gieter kwam ik met mijn nieuwe boot aan op de club en Martinique was er meteen enthousiast over. Wow! Een paar dagen later hoorde ik heel andere reacties: da's nen trainingsboot, ne kilometervreter, ...

Oei, dan kan ik die niet mee op tochten nemen?

Na bijna 15 jaar varen voel ik me wel zeker in m'n boot met een roer, bestuurd door een stokje tussen je 2 dikke tenen. Als je wil draaien, draai je ook! En wandelaars langs de vaart die aan't wandelen zijn met hun hond, blijven stilstaan.

"Amai, die gaat snel"! Knap om te zien.

De dag daarna hoorde ik 2 wielrenners tegen elkaar zeggen: "Daar zit kracht achter!" Zo'n dingetjes horen, moedigen je alleen maar aan natuurlijk.

Ondertussen ben ik mijn 9-kilo boot al goe gewoon, maar spijtig genoeg moet er altijd iemand meehelpen om mijn boot uit het schab te halen: 4 hoog, schuin door de poort en 5,1 m lang. Ik heb een fantastisch plaatsje in de loods, maar met mijn roer kan mijn groene K1 daar niet liggen. Dus ligt daar mijn andere keileuke boot die ik overkocht van Henk.

Als je mijn boot eens van wat dichterbij wil bekijken of er misschien zelfs eens in wil varen? 't Is wel wiebelachtig, da wel.

M'n boot gaat wel snel, maar je moet nog steeds peddelen zenne!

Anne SKK